

Jald for denne Gang til at se principielle Modstand mod midlertidige Bevillingslove og give sin Stemme til, at dette Forslag gaar til videre Behandling. Denne Udtalelse af det ærede Medlem foranlediger mig nu til at opfordre det ærede Medlem, som maatte være af samme Mening som Jan, til at stemme for Sagens videre Behandling. Jeg ser ikke rettere, end at om man nok saa stærkt maatte være en Modstander af at give midlertidige Bevillingslove, naar der har været tilstrækkelig Tid til at behandle Aarets sædvanlige Finantslov, saa maa det dog erkjendes, som det ogsaa er udtalt af Udvalget i forrige Samling, at der under visse Omstændigheder kan blive absolut Brug for saadanne midlertidige Bevillingslove. Det forekommer mig, at det deraf ligefrem følger, at man maa i Tide være enig om, hvilken Form saadanne midlertidige Bevillingslove maa have. Man har indtil i Fjor ganske rolig, hver Gang der har været Brug for saadanne, vedtaget dem i den gamle Skikkelse, uden at man har gjort sig nogen Forestilling om, at der kunde reises saadanne Tvivl om Forstaaelsen af de midlertidige Bevillingslove i den gamle Form, som det saa viste sig ved Behandlingen af Statsrevisionens Indstilling om Statsregnskabet for 1881—82. Denne Uenighed om Forstaaelsen af de midlertidige Finantslove foranledigede dette Things Udvalg til at udtale i Fjor, at man under ingen Omstændigheder burde vedtage midlertidige Finantslove i den hidtidige Skikkelse.

Jeg ser altsaa ikke rettere, end at det vilde være i høi Grad uheldigt, om man ikke søgte at komme til Enighed, til Enighed mellem dette Thing, det andet Thing og Regjeringen, om Affattelse af de midlertidige Bevillingslove overhovedet for de Tilfælde, at de skulle bruges, ganske affet fra, hvilken Mening man har, om der i dette Aar er nogen Udfigt til, at man vil faae Brug deraf eller om der i dette Aar er tilstrækkelig Anledning til at vedtage en saadan Lov. Det ærede 2det kongevalgte Medlem (Ussing) udtalte, at han jo langtfra var nogen Beundrer af de midlertidige Finantslove i deres hidtidige Skikkelse, og at han jo selvfølgelig ogsaa beklagede, at man saa hyppig kom til at ty til denne Nødhjælp; men det ærede Medlem mente dog — og der fandt han Tilslutning hos det ærede 7de Medlem for 1ste Areds (Broberg) — at man under Omstændighederne helst maatte blive staaende ved den gamle Form. Det forekommer mig, at med Hensyn hertil er Regjeringen berettiget til, at der tages et Hensyn ogsaa til den, ikke til den Regjering, der i dette Dieblis er til

Stede, men at der overhovedet tages et Hensyn til Regjeringen. Det forekommer mig at være noget besynderligt, om de to Afdelinger af Rigsdagen vilde vedtage en Lov, om hvis Forstaaelse de i Forveien vide, at de ere ganske uenige. Det forekommer mig at være meget besynderligt, men jeg ser ikke ret, hvorledes det kan være forsvaret at byde nogen Regjering en Lov uden at kunne ledsage den med en Rigsdagsforstaaelse deraf. Uden alt Hensyn til, hvorvidt der i Virkeligheden vil blive Brug for en saadan Lov i denne Samling eller ikke, og jeg vil sige til: uden noget Hensyn til, hvorvidt der fra dette Things Side skjønnes at være saadanne særlige Omstændigheder til Stede, at man vil give sin Stemme til en midlertidig Bevillingslov, forekommer det mig, at man nødvendigvis maa søge at komme til en Forstaaelse om Affattelsen af de midlertidige Bevillingslove, enten til en ny Affattelse eller ogsaa til en fælles Forstaaelse af den gamle Affattelse. Jeg tror, det er en berettiget Fordring at stille fra Regjeringens Side. Hvad ibrigt angaar selve Indholdet og Rækkevidden af den Bemyndigelse, der gives, skal jeg kun bemærke, at det forekommer mig, at den midlertidige Bevillingslov maa tage fuldt saa meget Hensyn til, at ikke alvorlige Statsinteresser tilfidesættes ved den, som der maa tages Hensyn til at indskrænke Regjeringens Myndighed til det mindst Mulige. Regjeringen kan efter mit Skjøn langt lettere finde sig i en for snæver trukken Grændse for sin Bemyndigelse, end Befolkningen kan finde sig i, at alvorlige Statsinteresser komme til at lide derunder, at Grændsen er trukken for snæver. Det forekommer mig givet, at midlertidige Bevillingslove maa være affattede saaledes, at der er saa liden Tvivl som muligt om Forstaaelsen af dem, og det forekommer mig, at deres Rækkevidde maa være en saadan, at ikke alvorlige Statsinteresser komme til at lide i den Tid, i hvilken midlertidige Bevillingslove erstatte en virkelig Finantslov.

Fischer: Det ærede 2det kongevalgte Medlem (Ussing) fremsførte nogle Ytringer, som jeg tror bør nærmere omtales, og det er Grunden til, at jeg atter har begjæret Ordet. Det ærede Medlem har nemlig Ret til, at Ingen kan vide, af hvilke Grunde de enkelte Medlemmer i Fjor stemte imod den midlertidige Bevillingslov, og det maa altsaa indrømmes det ærede Medlem, at dersom han — og jeg tror, han udtalte det — ikke har været enig i den Opfattelse, som synes at være Udvalgets, saa har han fuld Ret til i